

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetés pénzek és hir-
detések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre . . . 4 frt.
(Külföldre) . . . 6 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyilttéri cikkek
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

Felelős szerkesztő: Dr. Bocskor Béla,

Kiadó tulajdonos: Györgyjakab Márton.

FŐMUNKATÁRSÁK: Hochschild Lajos Gyergyóban. Vitos Mózes a központban. Embery Árpád Udvarhelymegyében.

Főhívás előfizetésre.

A január — márczius havi első negyedre új előfizetést nyitunk régebbi feltételeink mellett.

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK:

Egészévre . . . 8 korona (4 frt.)
Félévre . . . 4 korona (2 frt.)
Negyedévre . . . 2 korona (1 frt.)
Külföldre: 12 korona (6 frt.)

Előfizethetni Csik-Szeredában Györgyjakab Márton nyomdájában, — Gyergyó-Szentmiklóson Kricsa Péter könyvkereskedésében.

Előfizetések legzélszerűbben postautalvány útján eszközölhetők.

Szerkesztő és Kiadó.

Az érzékenyek.

Lapunk január 11-iki 2-ik számában, e számnak „nyilttér” rovatában a csikszentsimoni képviselő-testület, az ugyancsak lapunk múlt évi 53-ik számában „Székely vasút” címmel megjelent cikkelyben irtak miatt, neheztelő hangon érzékenykedik.

Érzékenykedik pedig azért, mert „Nemó” ur, a „Csiki Lapok” kiváló barátja őszintén megírta, hogy a szentsimoniak kicsinyeskedően viselkedtek a brassó-sepsiszentgyörgy-csikszeredai vasút közigazgatási bejárásakor.

Hát az efféle érzékenykedés soha az életben jó vért még nem szült, hanem igen gyakran a huzavonáknak lesz megteremtőjévé és okozójává annak, hogy közérdekű ügyek nélkülöztek a mindenek felett szük-

séges egyetértést, s ezzel kivitelükben érzékenyen károsultak.

Jelen esetben nem tartunk attól, hogy a szentsimoniak érzékenykedése a „székely vasút” annyira óhajtott megoldásának kérdését egy lépéssel is hátráltatná, annál kevésbé fog a megoldás elé akadályokat gördíteni, s így nem is egy nem létezőnek ismert akadály elhárítása az, mi tollat ad kezünkbe, hanem ad azon körülmény, hogy egyre-másra figyelmeztessük az érzékenykedőket.

A „szentsimoni képviselő-testület” is — hisszük — jól tudja, hogy a közügyek mindenk előtt szem előtt tartandók és a közügyek mellett az önérdkek, ha mindjárt némi jogosultsággal bírnának is, csak másod sorban jönek számításba.

A „képviselő-testület” is jól tudja, hogy Szentsimon község az alsíki járásba tartozik, jól tudja, hogy e járásnak székhelye Csik-Szentmárton. Itt van a járási szolgabíró, itt van a kir. járásbíró, szóval Szentmárton képezi Alsíknak központját. Ezzel a ténykörülménnyel szemben miféle nagyobb érdek az, a mely Szentsimon képviselő-testületét oda hajszolja, hogy a még csak leendő vasútnak Szentmárton és Szentsimon közé eső egyik állomása okvetlenül Szentsimon és ne Szentmárton elnevezést nyerjen?

Mondjon a képviselő-testület egy komolyan számbavehető okot s ha ezt meg-

tudja tenni, akkor van értelme az érzékenykedésnek, de a jelenlegi körülmények között nem tudunk annak érdemet tulajdonítani.

Azt is jól tudja a képviselő-testület, hogy Csikvármegyében évtizedek óta képezi legfőbb törekvés tárgyát, hogy végre-valahára vármegyénk is belejuthasson, részesülhessen ama jókban, melyeket egy vasútnak áldásdús intézménye nyújt és jól tudja, hogy akkor, midőn e törekvés immár a megvalósulás felé kezd közeledni, nem szabad senki részéről a huza-vonás rossz példáját szolgáltatni, s ezzel a rég óhajtott cél elérésének lehetőségét ha nem is megakadályozni, de elodázní.

Igen, de ha a községek valamennyien azt teszik, a mit Szentsimon tett, hogy az állomások elnevezése kérdésében már türelmetleneknek mutatkoznak, igen könnyen beállhat egy oly nagymérvű egyenetlenkedés, a melynek jelentékeny módon káros lehet a következménye.

Hiszük, hogy ennek bekövetkezését Szentsimon község épen oly kevéssé óhajtja, mint akár ki is, ki magát Csikvármegyéhez tartozónak tudja és vármegyénk érdekeit szem előtt tartja.

Épen ebből kifolyólag hisszük azt is, hogy Szentsimon is meggondolkozik, s majd nem fogja jogtalan eljárás, odafurakodás, erőszakkali rányomásnak nevezni azon méltó törekvést, mely szerint az Alsík központ-

A „CSIKI LAPOK” TÁRGZÁJA.

Matkó uram lova.

Irtá: Csöregh Gyula.

Hiába kiabált, lármázott, káromkodott Matkó uram, bizony csak az lett annak a vége, hogy ki kellett fogni a fakót a deres mellől.

— Már Matkó uram, e biz így esett, nem tehetünk róla. A törvény csak törvény, — vigasztalta a végrehajtó a megszorodott szívű polgártársat. Bebizonyosodott, hogy lopott ló a fakó, Timári Mihály az igazi gazdája a Kunságból. Vissza kellene neki küldeni, de hát az sok költséggel jár; így aztán dobra kerül. Az árát majd elküldjük Timári Mihálynak.

— No már uram megkövetem, de ez mégis furcsa egy törvény, ha ugyan törvény! Hetvenöt ezüst forintot adtam a lóért, olyan igaz, mint élek. Meg van róla az irás is, a kit a nemzeti vásárbíró ur adott a mult vásárkor. Igazi jószágom, nem loptam, nem találtam, sokszor megizzadtam az áráért! És most itt van ni: most azt mondják, hogy nem az enyém, hogy lopott jószág, minek vettem meg? Hiszen uram nem volt arra ráírva, hogy lopták! Olyan becsületes levéllel adták azt el, mint a legigazabb jószágot.

— Az rám nem tartozik; nekem a végzés szerint kell eljárni. Fölszólítom azért kigyelmedet, hogy ne akadályozzon kiküldetésemben, mert nem szeretem a hiabavaló beszédet. Különbem pedig — tette hozzá a végrehajtó — ha annyira szerelmes a fakóba, hát rajta áll maga is megveheti.

A hajdu elkezdett dobolni, mire nagy csődület verődött össze a végrehajtó asztala körül. Egy párszor körülvezették a fakót a venni való szándékkal levők előtt, mely mintha tudná milyen kitüntetés érte most: olyan vigan trappolt körül, hogy Matkó uramnak majd megszakadt a szive, mikor eszébe jutott, hogy milyen istentelen módon akarják megfosztani ettől a gyönyörű állattól.

— Husz forint! — kiáltotta a végrehajtó — ki ad többet érte?

Matkó uram csak nézte, nézte, hogy verik fel lassankint negyven, ötven forintra az ő igaz jószágát. Kövér ujjával mérgesen pödörgette a bajuszát s mikor az ötven forintnál már majdnem leverték a háromszort: dühösen közbekiáltott.

— Micsoda!? — Ötvenöt forint! de hiszen nem viszik el innen azt a lovat!

Egy lengyel zsidó, ki az ötvenet ígérte még egyszer müértőleg végig vizsgálta a lovat. Legnézte a fogától a patájáig s aztán odakiáltott a dobosnak.

— Hatvan forint!

— Hatvanöt! — válaszolt rá Matkó uram daczosan.

A másik vállat vont s aztán elfordult az asztaltól.

— Hatvanöt? . . . hatvanöt? . . . senki többet? . . . háromszor hagyta rá a végrehajtó, mire a dob megperdült s a lovat Matkó uram elé vezették. No Matkó uram, most már csakugyan kigyelmedé a fakó.

— Megmondtam én azt uram, hogy igaz jószág nem vész el. Az igazság is rávitte. . . Hanem ugyancsak megijesztett tekintetes uram.

Tyhü, de belemelegedtem. Ezzel kötőféken fogván a lovat, a szekérhez vezette, hogy mellé fogja a deresnek.

Az öreg czivis befogta a lovat, elővette az ostort s fel akart ülni a szekérre, hogy haza hajtsón.

— Nohát Isten áldja meg tekintetes uram! Jó egészséget kívánok.

— Megálljon csak kigyelmed! — válaszolt a végrehajtó — valamit el ne felejtünk, mert még majd engem vesznek érte elő.

— Nos csak mondja tekintetes uram, mert sietős a dolgom, várnak a munkás emberek.

— Még egy kis leszámolni valónk volna.

— Micsoda leszámolni valónk? — kérdezte Matkó uram nagy szemeket vágva.

— Hát csak a hatvanöt forint.

— Miféle hatvanöt forint?

— A mennyiért a lovat megvette.

Matkó uram még nagyobb szemeket meresztett s körülnézett jobbra, balra, hogy neki szól-e, ez a beszéd.

— Már hogy én fizetnék hatvanöt forintot? Én!?

— Bizony, hogy nem is én!

— Csak nem ettem bolond gombát! Hát nem látta az ur a paksusomból, hogy még a multkor megfizettem az árát, — szolt Matkó uram egyre neki mérgesedve.

— Jaj Matkó uram az megint más dülő, az én rám nem tartozik! Itt kigyelmed megvett egy lovat, annak az árát ki kell szurkolni. Ha pedig nem tud fizetni, még egyszer megüttetik a dobot a maga kárára és veszélyére. Azt mondja a törvény.

ját képező Szentmárton község állomást kapjon.

Különben e méltó törekvést Szentsimon, vagy más egyes községek megakadályozni amugy sem lesznek képesek, mert biztos tudomásunk szerint az alsíki községek nagyobb része a vasútvonalnak Szentmártonhoz a tervezettnél közelebb vitele iránt, ugy szintén az iránt is, hogy az állomás Szentmárton közelébe lehető közvetlenül tétessek, az illetékes helyen ha még nem is, de a napokban már kérelmezni fog, s e kérelem esetén csakugyan nem fogja a vasút átszeli néhány szentsimoni birtokos földjét.

Nagyobb egyetértést a közérdekű ügyekben!

Nemo II.

Csikvármegye törvényhatósági bizottságának üléséből.

Csik-Szereda, január 9.

Közigazgatási bizottságunk ez évi első ülését mai nap tartotta meg, melyen a tagok nem nagy számban jelentek meg s a pénzügyigazgatóság sem volt képviselve.

A gyűlés folyamáról a következőket jegyeztük föl:

Az előadói jelentések szerint az ügymenet a közigazgatás- és árvaszéknél rendszerben folyt s különös figyelmet érdemlő esemény nem fordult elő.

A közegészségi állapot december havában kedvezőtlenebb volt a megelőző havinál és a mennyiben az emésztő és légző szervi hurutos bajok nagyobb számmal fordultak elő, mint a hevenyfertőző ragályos kórok — melyek járványvá is fejlődtek — több helyen mutatkoztak.

Igy nevezetesen a hasi hagymáz Csik-Delén tört ki, hol 12 betegedési eset fordult elő.

A kanyaró járványban Várdotfalván, Csobotfalván, Pálfalván, Csicsóban és Kilyénfalván 376 gyermek betegedett meg, kik közül meggyógyult 252, elhalt 10, további gyógykezelés alatt maradt 114 beteg.

A csikszeredai közkórházban 49 beteg ápolatott s ezen számból meggyógyult 19, elbocsátott javultan 3, ápolás alatt maradt 27.

A törvényhatósági közúti állapotát az

építészeti hivatal jónak jelezte; a tél beállta miatt pedig azokon a munkálatok szüneteltek.

Rendőri kihágásért feljelentés a múlt évben 38 eset történt s minthogy ezek után az útalapba csak 32 firt bírság folyt be, a szolgabíróságok felvilágosító jelentéstételre utasítottak.

A tanügyek körül sem fordult elő nevezetesebb mozzanat, mint az, hogy a szeredai és gyergyószentmiklósi kisdudóvódnál engedélyezett dajkaképző tanfolyamok a behívott 10—10 jelölt-e hó 2-án és 3-án megkezdettek.

A megye területén megállapított nyári menedékházak számához képest szükségelendő 62, esetleg 84 dajka képzése végett a nevezett óvodáknál június hó végeig 4—4 hat hetes tanfolyam fog berendezetni, melyekre a jelöltek tizenként fognak behivatni.

A megyében levő bírósági fogházak személyforgalma decemberben 185 volt, kik közül a büntetés idejét kitöltötte 84, maradt letartóztatva 101.

Bűneset 42 jelentetett fel, melyek közül fontosabb 5 súlyos testi sértés volt, melyeknek elkövetői ellen a vizsgálat folyamatban van s mint-hogy a bűnesetek száma a november havinál 12-vel kevesebb volt, emnyiben a közbiztonsági állapot kedvezőbbnek tekinthető.

A folyó ügyek között különös figyelmet érdemlő tárgy nem fordult elő. Felemlítünk azonban egy-, a postaforgalomra nézve jellemző esetet, a mennyiben Bocskor Károly kásonalizi körjegyző arról tett jelentést, hogy a levélneli közlekedés Kásontól Szentmártonig 3 és Szeredáig 4 napot vesz igénybe, mi miatt sürgősebb természetű hivatalos ügyeknek csak elkésve lehet megfelelni.

Ezen jelentés folytán a bizottság a postajarat gyorsítása iránt a postaigazgatóságot megkeresni határozta.

LEVELEZÉS.

Utazásom.

Csik-Szeredától Nánogyig.

— Az elválás. Reflexiók. Elutazás Budapestről. Fiume. —

I.

Midőn a fentebbi címet látja a t. olvasó, koránt se gondoljon holmi kalandokkal, veszedelmekkel teljes utazásra, a minő Strogoff Mihály volt Moszkvától Irkutzig. Utazásom nyugodt, kalandtalan volt. Szédítő magasságokban, szédítő mélységek fölött, alagúton, tengeren mentem keresztül, még sem fordult elő semmi olyan esemény, mely próbára tette volna a férfui bátorságot, ha csak azt nem számítom ide, hogy egy olasz majdnem belém kötött a milánói domnál. Anyi szí-

vésséggel akarta rám tolni képeit, hogy végre meguntam és botommal mutattam neki, mikép jár, ha vissza nem fordul.

November 30-án keltem útra Csik-Szeredából. Félve-féltem az úttól, mely Szeredától Udvarhelyig tart, mert azt hittem megvesz útközben az Isten hidege. Soha nem értem még oly hideget, minőt Csikországban tapasztaltam. Szibéria sem lehet hidegebb. Aztán pláne november végén. Hová lesznek az emberek majd a tél derekán, a mikor ugyancsak csikorgatja ám a fogait tél apó?

De nem kell félni a székelyt. Kifog még a hidegen is. Van erdeje elég, el tudja kergetni a hideget.

Szerencsémre a tél alább hagyott dühével s minden kellemetlenség nélkül értem el Udvarhelyt. De hát mit is törődtem volna a téllal, a mikor sokkal zordonabb tél borult a szívemre. El kellett válnom! Ki nem tudja, mennyi fájdalom rejlik a válásban? Nem akkor siratjuk-e legjobban kedves halottunkat, midőn lebocsátják a sír mélyére és nélküle kell haza távoznunk? Oh az elválás mindig nehéz, fájdalmas. Hát még mikor a jegyestől kell elválni... hosszú, hosszú időre. S ha még csak elválni kellene! De elmenni idegen világba, idegen emberek közé, új szokást venni! Mennyivel gyilkosabb teszi ez a gondolat a fájdalmat!

Meg kellett történnie. S megtörtént. A nyakamba szakadt gondok, az úti készülétek Pesten, majd az utazás izgalmai nem hagytak időt, hogy magamba merülhessek. Lassan, lassan aztán elsimultak a fájdalom hullámai; bár még rezeg a szívem, bár még élénk az emlék.

Hát mi történt azzal, a ki otthon maradt?

Decz. 3-án délután indultam el Budapestről. Mire megviradt, Fiumében találtam magamat. Az idő ködös, nyirkos volt kissé, mégis az volt az első gondolatom, hogy „tengerre magyar!” Sohasem láttam még tengert. Gyönyörködni szerettem volna a végtelen síkságban, magam elé akartam varázsolni a végtelenség gondolatát, de sajnos, semmi sem lett ebből a jó szándékból sem, valamint sok más jó szándékból.

Tengert legalább mégis láttam. Kárpótlót Fiumé is a végtelenség látása helyett. A mi Fiuménk! A mi egyetlen kikötőnk! A mi szemünk fénye! Oly büszkének éreztem magamat, a mikor földjén jártam. Megvetőleg néztem a szerte-szét csatongoló, rajongó olaszokra. Nem a tiétek ám ez a szép város, ez az árboczos kikötő. A miénk az, magyaroké. Mi szereztük drága véren, mi tartjuk fenn drága pénzen.

Fiumé félig modern, félig olasz város. A tenger mellett és a főutcaikon nagy, modern izlésű házak vannak. Terei, utcaközöi szélesek és szabályosak. De ha egy utcával beljebb megyünk, egyszerre rátalálunk az olasz nyomokra. Szűk, piszkos, zajos utcák; nem is utcák, hanem sikátorok. Kormos, omladékos falu házak. Rozoga, ferdén álló saluk. Egyik háztól a másikig nyuló kötéll. Rajta mindennemű és rangu meg nem nevez-

— Jó, jó, hiszen majd beszélék én a törvényről! Ezzel megfordult, hogy a szekérre üljön.

— De hallja kegyelmed, nem tréfa dolog ám ez — szólt a végrehajtó elébe állva.

— Micsoda! — kiáltott Matkó uram felpattanva, — csak nem kívánják azt az Isten ellen való dolgot, hogy még egyszer megfizessem a saját lovam árát!? Még a volna a furcsa! No bizony!

A végrehajtó kezdte elveszteni a türelmét, bármilyen mulatságosnak is látszott előtte a vén czivis makacsodása.

— Ej itt nem teketóriázhatunk annyit! Sándor! — kiáltott oda a dobosnak — fogja ki csak kend azt a lovat! Husz forint az ára!... ki ad többet érte.

Mi előtt Matkó uram a tulajdon jószágá és saját személye ellen intézett eme hallatlan merénylet felett magához tért volna óriási meglepetéséből s végire jutott annak a szemén szedett kacskaringós káromkodásnak és átkozódásnak, a mivel hüledezését kísérte, a fakót hamarosan kifogták, megütötték felette a dobos s eladták a negyvennyolcz forintot ígérő lengyel zsidónak.

— És most pedig Matkó uram felszólítom — szólt hozzá a végrehajtó — hogy a tizenhét forintot s az eljárási költségeket fizesse ki, de hamar, mert nincs tréfálni való időm.

Matkó uram azt hitte, mindjárt megüti a guta dühében.

— Tizenhét forintot? — ordított — hát bolondnak tart engem az ur!? Hát micsoda szemét vagyok én, a kivel így lehet bánni!?

A végrehajtó igyekezett higgadtan megmagyarázni Matkó uramnak a dolgot.

— Az előbbi árverésen hatvanöt forintot ígért a lóért. Mivel ezt nem fizette ki, a kegyel-

med rovására elővereltük negyvennyolcz forintért. A különbség tizenhét forint, a mit kegyelmednek kell fizetni, még pedig azonnal, mert különben kifogatjuk a derest is.

Matkó uram elkezdett kacagni az utóbbi szavak felett. Mert hát nem mulatni való história-e az, hogy az ember megvesz egy lovat véres verejtékkel szerzett pénzen, aztán el akarják tőle venni; az igazság ráviszi, hogy az övé, akkor meg ismét az árát kérik, s mivel nem marha az ember, hogy a saját jószágát még egyszer kifizesse, hát újra eladják s most meg tizenhét forintot követelnek tőle? No hát találjon ki ennél hamarjában valaki furcsább históriát! De nevetett is rajta Matkó uram, hogy szinte csikorgott a foga dühében.

A végrehajtó végét akarta szakítani a kellemetlen dolognak.

— Egy, kettő Matkó uram fizesse ki a tizenhét forintot, vagy eluszik a deres is.

— Micsoda!? a deres!? — kiáltott az öreg czivis vérbe borult szemekkel — dejszen hozzá nyuljon valaki, a kinek kedves az élete! Ezzel a szekér alá hajolt, hogy elővegye a vasvillát.

A csendbiztos éppen akkor élt oda, mikor a Matkó uram lármája a legmagasabb fokra hágott.

— Felhívom önt csendbiztos ur — szólt a végrehajtó elébe menve — hogy a törvény nevében legyen segítségemre a Matkó Bálint elleni végrehajtás keresztülvitelében.

Ezzel elbeszélte a tényállást.

— Mihály, István — kiáltott harsány hangon a csendbiztos legényeihez — engedelmeskedjete a tekintetes végrehajtó ur parancsainak.

A két pandur hirtelen leugrott a lóról s mielőtt Matkó uram szóhoz jöhetett volna, már ki is fogták a derest.

— Tizenhét forint! — kiáltott a végrehajtó Matkó uram a szekérbe dobta a vasvillát, mit különben is csak ijesztésül vett elő s halálra vált arccal az asztalhoz futott.

— Megálljanak!... Ne bántsák!... Fizek! — kiáltotta ijedt hangon, mikor látta, hogy már csakugyan komolyan megy a dolog s nyomban elliciztálják a derest is.

— No hát nem kell tréfálni!

Matkó uram elbusult szívvel bontotta ki a zsiros bugyellárist s kiszámlálta belőle a tizenhét forintot meg a többi költséget. Minden egyes forintnál egy-egy iszonyu átkozódás hagyta el a száját s csak mikor így jól kikáromkodta magát, akkor érezte magát valamivel megkönnyebbülten.

— Itt van ni, tegye el az ur, a mit kipurált belőlem. Hanem csak egyet mondok: megemlegeti még az ur a Matkó Bálint nevét! Ezt nem hagyom emnyiten; megissza még ennek valaki a levét.

Ezzel felült a szekérre s dühösen végig vágott a deresen. Mikor a szekér megindult, még egyszer vissza fordult.

— Jó, jó, jó! Nem haragszom már! Csak nevensenek az urak! Gyü te! Hanem megmondtam, a mit mondam. Nagy baj lesz ebből országos nagy baj! Majd megmutatom én, mi jusa van egy debreczeni czivisnek!

Elvágtatott a szekérről s a meddig el nem tűnt a vásáros nép között, egyre visszafordult s fenyegetődzött az ostorral.

— Csak vigyorgogjatok, röhögjete! Arany jusa van a debreczeni pógárnak, jaj annak, a ki így megpiszkolja! Csak várjatok majd megmutatom én, majd megmutatom!...

Pár percz múlva eltűnt a szem elől s jusa baretett boldog hitében meg is vigasztalódott.

hető rubadarabok és czafrangok. Szóval egyszerre az olasz élet középett találjuk magunkat. Annyival is inkább, mert alig hallhatni más szót az utcákon, csak az olaszt. Magyar is, német is, horvát is akad itt-ott.

Hát a kikötő? Oh! az meglepő árboczerdejével, hatalmas hajóival, nyüsgő-forgó népével, kavarogó sirályaival! Jobbra-balra, előre-hátra nem látunk egyebet, ha a mólóra megyünk, mint árboczat... árboczat. Hajót hajó hátán. Magyar embernek öröme telhetik benne, ha látja milyen élénk az az egyetlen kikötője, melytől nem sajnálta a millióit, de látja is hasznát, élvezi is gyümölcsét.

De nemcsak a hajók, árbocok, nyüsgő emberek teszik széppé a kikötőt; azzá teszi az az elbájoló vidék, mely sarló alakban keretjé képezi. Délajt az idő kissé felderült. Új szépségek tüntek elő. Hullámos halmok, most sárguló erdők, tarfejú sziklatömegek, a part szélét szegélyező zöldelő dombok mosolygó külsejű házak, karsu templomtornyok. Jó látástávolságban fekszik Volosca, Abazia. Ismeretes helyek, de csak nagy uraknak valók.

Meglepő a tengerpart szépsége. Egy felől a hajók ezrei, más felől a hatalmas épületek. A tengerpart két részre oszlik. Egyik részét Adamich-térnek nevezik, innét nyulik be hosszasan a tengerbe az Adamich-móló. E körül tanyáznak a szomszédos forgalmat közvetítő gőzhajók. Az Adamich-mólóról jól látszik az 1100 méter hosszú Mária-Terézia nevű védgát, mely a tenger hullámaival tartja vissza a kikötőtől. Ez Adamich-térnek folytatása a Riva, a gőzóriások tanyája. Az Adria- és a Lloyd-társulatok hatalmas Briggei, Schonerei és Trabaccolói kötnek itt ki.

A tengerparton van a halcsarnok. Mily nyüsgés! Mintha hangyagomoly volna. Majd elsodortak a lábamról. Nem esoda! Vasárnap volt. Az aszszonynép épen akkor vásárolta be az ebédre valókat. Mennyi és hányféle hal! S mily bután tudnak nézni a szegény foglyul ejtett halak! Ugy megesejt rajtok a szívem, hogy egyet sem vettem. Pedig kínált eleget a pörgő nyelvű olasz. Nem, nem kell a halad. Edd meg jó magad.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Adakozás a madéfalvi emlék-alap javára.

Verestoronról Szekeres János lelkész ur 1 frt küldött. Muzsnáról Darvas Lajos ev. ref. lelkész ur az ottani egyházközség híveinek adományaként 2 frt jutatót kiadóhivatalunkhoz. Székely-Udvarhelyről Gönczi Lajos ref. főgimn. igazgató ur a fentnevezett célra 1 frt adományozott. — Kisvárdáról (Szabolcsmegye.) Lacz Sándor ur 35 frt jutatót kiadóhivatalunkhoz. Ezen összeghez járultak: Dr. Vadász Lipót 2 frttal. Rednik Gerő 1 frt 50 krral. Pogácsás Antal, Egy valaki, Halas Lajos, ifj. Vadász Mór, Tokaji Kiss Endre, Gyuricskó Ferencz, Dr. Spitz Lajos, Abellinó, Hrabovszki, Vay Zoltán, Dr. Fodor Imre, Dr. Lenchtman Lipót, Nagy Miklós ügyvéd (Hajdudorogról), Szélesi József, Glüek Péter, Dömtör András, Juhász Anna, Kovács Mihály, Puskás Irma, Szücsy Géza, Rézler György 1—1 frttal. Lacz Sándor 80 krral. Veress, Brunáry, Mártha Sándor, Ismeretlen, Papp József, Werner Miklós, Bager Dezső, Szimegh Zoltán, Tatar Zsigmond, Grosz Zsigmond, Schwarcz Zsigmond, Kövér Miklós, K. A. Rozsdás 50—50 krral. Dr. Batta Béla, Halimka József, Juhász István 40—40 krral. Bodor Ferencz, Kunfalvy Miklós, Roth Bernát, Oláh Ella 30—30 krral. N. N., Tervey László, Reichmán Dániel, Kopócsy János 20—20 krral. — Csik-Pálfalváról Sántih István bíró ur a községi lakosok adományaként 3 frt 40 krt küldött. — Csik-Várdotfalváról Domokos Ignác bíró ur 4 frt 92 krt küldött. Ezen összeghez járultak: Várdotfalva község 1 frttal. A községi lakosok 3 frt 92 krral. — Csik-Csobotfalváról Csiszér József körjegyző ur 3 frt küldött. Adakoztak: Csobotfalva község 1 frt. Antal János kt. 20 krt. Csiszér Pál, id. Petres Andás 10—10 krt. Többen 1 frt 60 krt.

Lapunk jelen számában

ki van mutatva 50 frt 32 kr.
Az eddigi gyűjtés összege . . . 1240 frt 75 kr.
Főösszeg 1291 frt 07 kr.

azaz: **Egyezerkétszázkilencvenegy frt 07 kr**

Fogadják a buzgó gyűjtők és nemes szívű adakozók a szent ügy nevében leghálásabb köszönetünk fejezését.

— **Félévi vizsgálatok.** A csikmegyei állami-lag segélyezett gazdasági irányú felső népiskolában a félévi vizsgálatok folyó évi február hó 1-én a következő sorrendben fognak megtartatni: Dél-előtt 7 órától 12 óráig az első és második osztály vizsgálja minden tantárgyból; délután 1 órától 5-ig a harmadik osztály vizsgálja minden tantárgyból. A vizsgálatokra a t. szülők, gyámok és más érdeklődők ezen úton is meghívhatnak. — A csikmegyei polgárlányiskolában a szokásos félévi vizsgálatok az intézet helyiségében folyó január 27- és 28-án fognak megtartatni a

következő sorrendben: Jan. 27-én délelőtt 8—12 óráig az I. oszt. vizsgálata minden tantárgyból; délután 2—5-ig a II. oszt. vizsgálata minden tantárgyból. 28-án d. e. 8—12-ig a III. oszt. vizsgálata minden tantárgyból; délután 2—5-ig a IV. oszt. vizsgálata minden tantárgyból. Mely vizsgálatokra a t. szülők és tanügybarátok tisztelettel meghívhatnak.

— **Farsang.** A csikszerepai polgári olvasókör e hó 21-én a városház nagytermében és mellékhelyiségeiben saját könyvtára gyarapítására zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj: Személyjegy 60 kr., családijegy 1 frt. Jegyek előre válthatók Györgyjakab Márton ur könyvkereskedésében. — A felsikói tanítói kar f. hó 29-én Csik-Karczfalván a község ház nagytermében színelőadással egybekötött táncestélyt rendez. A táncmulatságot megelőzőleg elő fogják adni „Piros Panna“ című énekes népszínművet. Személyek: Csetlegi, csendbiztos — Mihály Elek, Samu, öreg révész — Gál Márton. Csillagné — Pálffy Mariska. Fityók — Ferencz János. Panna — Dr. Szabóné. Csillag Bálint — Paláncz Sándor. Gazsi — Gál Sándor. Antal — György Lázár. Iczig — Barta István. Janó — Ferencz J. Az estély kezdete este 7 órakor. Belépti díj: Személyjegy 60 kr., családijegy 1 frt. A tiszta jövedelem a tanítói könyvtár javára fordítatik.

— **Élelmező tisztviselők.** Honvédelemügyi m. kir. miniszter urtól vett mult évi 71411 számú magas leirat kapcsán közhírré tétetik: hogy a népfelkelés kötelezettsége alatt álló azon állampolgárok, kik népfelkelő-kötelezettségüket háboru idején élelmező tisztviselői minőségben ohajtják teljesíteni, — béke idején kiképzést nyerhessenek — ez iránti pályázati kérésüket folyó év december hó 31-éig a járási főszolgabírószághoz, (városi tanácsához) hol a pályázati feltételek megtekinthetők, szabályszerűen felszerelve adják be, Csik-Szereda, 1893. január hó 9-én. Becze Antal alispán.

— **A csiksomlyói róm. kath. tanítóképezdeben** a folyó tanévi első félévi vizsgálatok következő rendben tartatnak meg: Január 24-én hitantól és egyházi zenéből; 25-én neveléstanból és hegedüből; 26-án magyar és német nyelvből I., II., III. osztály; 27-én földrajzból I., történebből II., alkotmánytanból III. osztály; 28-án természetrajzból I., II., természettanból és gazdaságtanból III. osztály; 30-án mennyiségtanból és testgyakorlatból I., II., III. osztály.

— **Plebános-beiktatás.** Görög Joakim gyószentmiklósi örm. szert. plebános beiktatása e hó 22-én lesz, melyet az egyházközség a derék és kitünő képzettségű plebános iránti szeretetének és tiszteletének jeleül ünneppé avat fel. A szokásos egyházi szertartások is ünnepiesebb színezettel fognak megtartani, melyet fényes díszbeid fog követni. Az ebédet az örmény egyház hívei rendezik. Mintegy 170 vendég kapott meghívót s mint tudjuk, jelen lesz a megye fő- és alispánja is.

— **Színészet.** A Gyergyó-Szentmiklóson időző színtársulat mult heti repertorrija jobbára jutalomjátékokból állott. L. Perczel Mari, H. Várad Rózsa, Lorándy T., Heltay N. s Beniczky L. részvételkel jutalomjátékban. A közönség kellő érdeklődést tanúsított a jutalmazottak iránt, kik élvezetes játékokkal viszonzották ezt. A társulat már lejártsza a hirdett bérlétsort, ezt azonban, mint-hogy a közönség eléggé pártolja a társulatot, valószínűleg meghosszabbítja. Gyergyó-Szentmiklósról néhány előadásra Ditróba rándulnak.

— **Fillérestély.** A csiksomlyói jótékony nőegyesület felkérésére Pap Andrásné ő nagysága e hó 24-én fillérestélyt rendez a főgimnázium rajztermében következő programmal: 1. „Virágfakadás. Vigjáték 1 felvonásban; írta Muray Károly. Személyek: Kovács Péter — Haydn Hugó. Mártha neje — Haydn Hugóné. Nelli unokahuga — Pap Andrásné. Ödön unokaöccse — Madár József. Marci — Simon Endre. Kati — Simon Erzsé. 2. Népdalok zenekísérettel. Éneklő: Pap Andrásné. 3. Képlet. Belépti díj: 20 kr. Kezdeté fél 7 órakor. (Zóna.)

— **Halálozások.** Boga János Gyergyó-Szárhegyi derék kántortanító e hó 10-én, életének 48. évében 2 hónapi súlyos betegség után elhunyt. A népnevelés egy kipróbált szorgalmas bajnokát, az egyház pedig egy jeles képzettségű hű szolgáját vesztette el a megboldogultban. Hült tetemeit ta-

nítótársainak és a község lakosainak nagy részvéte mellett e hó 12-én helyezték örök nyugalomra a gyergyószárhegyi köztemetőben. — Ríngel József kereskedő f. hó 12-én Csik-Szentmártonban elhunyt. Nyugodjanak csendesen!

— **Korcsolyabál.** A már 20 év óta fennálló ditrói korcsolya-egylet f. hó 7-én tartotta meg bálját, mely — mint az idei farsang első bálja — várakozáson felül sikerült. Halifax hívei megmutatták, hogy a bálterem sima padlóján ép úgy, mint a jégpálya sima tükrén egyaránt otthon érzik magukat. A bál toilettek a kiadott „egyszerűség“ jelszónak megfelelők s a mellett igen csinosak voltak. Az első négyest 26 pár tánczolta s Tóna bandája a talpalávalót kitünően huzta. Az estélynek a késő hajnali órákban lett vége s a hangulatból ítélve, mindenki a kedélyesen eltöltött estély emlékét vivé haza magával. Bevétel volt 70 frt 90 kr. Felülfizettek: Szathmáry János gyógyszerész ur 50 krt. Potovszky Pál és Dobribán Jakab kereskedő urak 20—20 krt, melyért fogadják az egyesület meleg köszönetét.

— **Olvasóköri közgyűlés.** A gyergyótölgyesi újonnan alakított „olvasókör“ f. hó 3-án tartotta meg nagy érdeklődés mellett alakuló közgyűlését, mely alkalommal tiszti és választmányi személyzeiteit is megválasztotta.

— **Csattanós végű ó-év.** Igy végződött t. i. néhány csobotfalvi hős cigánynak Csik-Somlyón az 1892-ik esztendő, a mennyiben Szilveszter estéjén a szokásos hálaadó isteni tisztelet alatt egy csapat rakoncátlan eszigiány a templom közvetlen közelében oly éktelen lármát és istenkáromlást vitt végbe, hogy a templomban levő ájtatos hívek megbotránkoztak s már nyugtalankodni kezdtek; ekkor Szász Károly gimn. tanár — a templom kijáratához közel állván — kiment a templomból, hogy a botrány-csinálókat rendre ítátsa. Ám de a cigányok öt leütéssel fenyegették s kést vilogtatva kezükben megtámadták. Ekkor Szász ur ismert székely bátorságával a hozzá legközelebbi támadókat úgy találta hamarosan megsimogatni, hogy azok menten „Rückwärts-Concentrirung“ ot csináltak; a többi hős pedig hallva, mint „szól a pofa,“ jobbnak gondolta az új évet minél hamarább, de csendben Csobotfalván, mint a dutyiban bevárni, mert jött a bíró.

Tiszta vér: egészség!

Titkos betegségek, kiütések, sápkör, (25—0) általános

levertség, gyöngeség
eltűnnek, ha

a vér tiszta!

Rendszerünk pontos használata esetén: jótállunk a határozott eredményről!

Tudakozódásokhoz levéljegyet csatolandó.

„Office Sanitas“ Paris
30. Faubourg Montmartre.

Értesítő.

Nyilvános számadások.

A marosvásárhelyi ker. és iparkamara által a csikszerepai ipartestülethez küldött 62. és 113. számú gyűjtőlevele a Baross Gábor emlékszóbra alapjára begyűlt összesen: 8 frt 50 kr. Ezen összeghez járultak: A csikszerepai ipartestület 5 frttal; Lakatos Mihály 50 krral; Tamás József, Helwig G. János, Nagy István, Gál András 30—30 krral; Szopos Domokos, Darvas Béla, Kalamár Elek, Ranez Ignác, Pál Sándor, Halászi Antal és Karácsony János 20—20 krral; Orbán Gáspár 15 krral; Bőjte Sándor, Dávid Péter 10—10 krral; Szőke Pál 5 krral. A begyűlt összeg a gyűjtőlevelek kíséretében 1892. decz. 31-én a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara címére postára adatott.

Csik-Szereda, 1893. január 1.

Lakatos Mihály,
testületi titkár.

A csiksomlyói róm. kath. főgimnázium ifjúsága e hó 7-én táncszal egybekötött szini előadást rendezett, mely alkalomból a bevétel 164 frt 70 kr; a kiadás 90 frt 41 kr. Maradt tehát az ifjusági könyvtár számára: 74 frt 29 kr tiszta jövedelem. Felülfizettek a következők: mélt. Mikó Bálint főispán ur 3 frt, Györfly Ignáczné 50 krt. Pál Gábor tanár és Hodor András 1-1 frt. Dr. Nagy Ferencz, Kozma Lajos honvéd-hadnagy, Szabó N. honvéd-hadnagy, Almássy Zsigmond esendőtisztihelyettes, Antalffy Gábor, Gergely Andor, Szepesy Elek és Boeskor István urak 40-40 krt. Veress Antal nagykászoni plebános ur beküldött 2 frt. Dr. Fejér Dávid ur Gyergyó-Szentmiklósról 3 frt. Baktsi Gáspár kir. közjegyző, Embery Árpád székelyudvarhelyi r. k. főgimn. tanár, Tódor János postafőnök urak 1-1 frt. Fogadják ugy a fennevezett jötevők, mint Csikmegyének lelkes és áldozatra kész értelmisége a szives érdeklődésért intézetünk tanári testületének és ifjuságának hazafias és hálás köszönetét.

A kis lutri húzása

Szeben, 1893. január 11.

52. 70. 2. 41. 85.

Butor.

Szolid készítmény, bámulatos olcsó árak Nagy választék!

Teljes berendezésnél armérséklés. Házassági kelengyék izléses kivitelben olcsóbb, mint bárhol.

Jelenik B. A. és fia

Budapest, VII. Kerepesiut 8. a Pannonia szállodával szemben.

Egy jó családbeli 14-15 éves fiu, ki legalább az elemi iskola 4 osztályát végezte s jó bizonyítvánnyal bír, kereskedő-tanulónak azonnal felvételt Ciffra Ferencz és fiai norinbergi és diszmű-áru kereskedésében Gyergyó-Szentmiklóson.

EPILEPSIA

(25-52) (ESKÓR)

viisszaesés nélkül gyógyítható.

A tudomány eme csodás sikere ezer és ezer alkalommal bebizonyult.

Bővebb értesítést ad postabélyeg be- küldése mellett

„Office Sanitas“ Paris
30, Faubourg Montmartre.

Iszik orosz theát?

Schnitzer Mór
thea nagykereskedése

Budapest, váci-körut 9. sz.

- ajánl legujabb termésű orosz theát:
- Családi thea, erős 1/2 kiló 2 frt.
 - Moszkvai Karaván thea 1/2 kiló 3 " "
 - Császár keverék 1/2 kiló 4 " "
 - Igen finom 1/2 kiló 4 " "
 - Mindenemü chinai thea 1/2 kilónként 1 frt
 - 50 krtól fölfelé a legfinomabb fajtaig.
 - Jamajka rum 1 liter á 1 frt 10 kr, 1 frt
 - 50 kr, 2 frt, 3 frt, pintes üveggel 1 frt
 - 50 krtól fölfelé.
 - Brazíliai rum pintes üveggel 1 frt 15 kr.
 - Thea-sütemeny legfinomabb kilónként 1 frt
 - 50 krtól fölfelé.

Kérem a czimre figyelni:

SCHNITZER MÓR
thea nagykereskedése
Budapest, váci-körut 9. szám.

Sz. 4456-892. ki.

Hirdetmény.

Csik-Madaras községnek „Bariangoldai“ nevű, télen-nyáron egyaránt minden nagyobb befektetés nélkül kihasználható, a községhez közel fekvő, kiváló minőségű fenyőerdejében 35 katasztr. hold területen 25 cztm. mell magassági átmérettől kezdve, felfelé 39 cztmr. vastagságu törzsekbe, mintegy 1647 tömör köbméter és 40 cztmr. mell magassági átmérettől felfelé, mintegy 6783 tömör köbméter összesen 8430 tömör köbméter lucfenyő haszonfa-tömeg a csikszere dai m. kir. erdőhivatal által előzetesen megejtett becslés szerint 11820 frt kikialtási áron Csik-Madaras község hivatalos házána 1893. évi február hó 11-ik napján délelőtt

10 óraker kezdetét veendő zártírásbeli és egyúttal nyilvános szóbeli árverés mellett a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

A 10 százalék bánatpénzzel felszerelt szabályszerű zárt ajánlatok az árverést megelőzőleg 1893. február 11-én délelőtt 10 óráig a községi előljárárság kezéhez beadandók; szóbelileg árverezni kívánók a 10 százalék bánatpénzt az árverés megkezdése előtt kötelesek az árverező bizottság kezéhez befizetni.

A részletesebb feltételek megtekinthetők Csik-Madarason az előljárárságnál és alulirt főszolgabirónál Csik-Szépvizen.

A felesiki járási főszolgabiró, Csik-Szép viz, 1893. január hó 7-én.

Mihály Ferencz
főszolgabiró.

Pályázati hirdetés.

A „Gyergyói Első Takarékpénztár-Részvénytársaság“-nál folyó év márczius hó 1-étől számítandó **hat évre** a következő tisztviselői állásokra pályázatot hirdetünk:

1. Vezérigazgatói állására évi 1000 frt fizetéssel.
2. Titkári " " 120 frt "
3. Pénztárosi " " 600 frt "
4. Könyvelői " " 800 frt "

Az alapszabályok 29. §-a szerint:

A tiszt kar tagjainak részvényeseknek kell lenniök.

A vezérigazgató és pénztáros évi fizetésének kétszeresét készpénzben vagy érték-papirban köteles letéteményezni, míg földbirtokban évi fizetésének négyszeres értékű ingatlan vagyon nyujthat elfogadható biztosítékot.

A tisztviselők tiszteletdíjra jogosultak.

Kellően felszerelt pályázati kérések alattirt igazgatósághoz **f. évi évi február hó 17-én délután 3 óráig** annál is inkább beadandók, mert később beérkezett pályázatok figyelembe nem vétetnek.

Gyergyó-Szentmiklós, 1893. január 15-én.

A „Gyergyói Első Takarékpénztár-Részvénytársaság“ igazgatósága.

Görög Joachim s. k.
titkár.

Lázár János s. k.
elnök.

Mutatvány számokat ingyen és bérmentesen.

Magyarország

legolesobb és legdiszesebb képes hetilapja

KÉPES CSALÁDI LAPOK

1893-ik év január hó 1-én

TIZENÖTÖDIK ÉVFOLYAMÁBA LÉP

a magyar művelt, de különösen a magyar női művelt olvasó közönségnek legkedvesebb lapja.

A „Képes Családi Lapok“ a magyar szépirodalmi lapok között legjobban el van terjedve. A „Képes Családi Lapok“ most lépett a 15-ik évfolyamába, mi eléggé bizonyítja, mennyire megnyerte e lap a magyar művelt közönség tetszését.

A „Képes Családi Lapok“ szellemi részét, a magyar irodalom legelső írói nyujtják. A szerkesztőség dr. Murányi Armin, dr. Tolnai Lajos és dr. Várady Antal kezében van, a kik sem fáradságot, sem költséget nem kimélnék, hogy a lap szelleme a művelt olvasók legmagasabb igényeit is kielégítse.

A „Képes Családi Lapok“ munkatársai sorában vannak a többi között: Jókai, Mikszáth, Dalnady, Temérdek, Lauka, Tölgyessy, dr. Murányi Ernő, Csorba Á., Pósa, Rudnyánszky, Beniczkyne Bajza Lenke, Büttner Lina, Nagyváradly Mira, Kövér Ilma, V. Gaál Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sigor Margit, stb., stb. hírneves íróink és íróőnk.

A „Képes Családi Lapok“ minden számában legkiválóbb művészek rajzai és képei után kitünő illusztrációkat ad.

A „Képes Családi Lapok“ minden számaához legjobb íróinktól egy regény teljes nyomtatott ívét kapják az olvasók díjtalanul s így egy év alatt 5-6 regény birtokába jutnak, melyekhez mindig diszes boríték is járul.

A „Képes Családi Lapok“ minden számában ügyesen összeállított sakkrejtvények, apróságok és irodalmi ismertetések talál az olvasó; - s a lap előfizetőinek postájában a legszellemdusabb társalgás olyik az előfizetők között, végül:

A „Képes Családi Lapok“ minden két hétben külön divat-mellékletet ad, a mely a női közönségnek minden más divat lapot teljesen nélkülözhetővé tesz.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetése egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr, a ki az egész évi előfizetési díjához 80 krt küld, 4 regényt, a ki félévi előfizetéséhez 40 krt küld, 2 regényt s a ki negyedévi előfizetéséhez 20 krt küld, 1 regényt kap bérmentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármely napjától elfogad és levelező lapon óhajtasra mutatvány számokat bárkinek díjtalanul küld:

A „Képes Családi Lapok“ kiadóhivatala
Budapest, Nagykorona-utca 20 sz.